

Ο ΡΑΛΛΕΙΟΣ ΑΓΩΝ

ΓΕΝΕΤΟ τὴν 12ην Φεβρουαρίου εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Μετσόβιου Πολυτεχνείου ἡ ἀπονομή τοῦ πρώτου Ραλλείου διαγωνισμοῦ Ζωγραφικῆς.

Παρουσία τοῦ Πρίγκηπος Νικολάου ὡς ἐπιτίμου Προέδρου τῆς Ἐθν. Πινακοθήκης, τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Στ. Σκουλούδη καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιστῆμων μελῶν, τῶν καθηγητῶν καὶ ἀντιπροσώπων τῆς χορηγοῦ κ. Αἰκατερίνης Ράλλη κ. κ. Σπ. Στάη πρώην Ὑπουργοῦ καὶ Σ. Ράλλη ὡς καὶ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἀπένειμεν ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Γ. Ἰακωβίδης εἰς τὸν ἀριστεύσαντα κ. Δ. Μπισκίνη τὸ χρυσοῦς βραβεῖον, ἐκφράσας δι' ὀλίγων τὰς εὐχαριστίας τῶν Καλλιτεχνῶν πρὸς τὴν χορηγόν, ἡ ὁποία διὰ τοῦ ἐπάθλου τούτου δίδει ὥθησιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ζωγραφικῆς ἐν Ἑλλάδι.

Οἱ διαγωνισμοὶ οὗτοι ἐπρεπε νὰ εἶνε ἡ κυριώτερά μερίμνα τῶν πονούντων διὰ τὴν πρόοδον τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης. Μαγίστη ἀνάγκη εἶνε ὅπως καὶ εἰς τὴν Γλυπτικὴν εὐρεθῇ τις ἐκ τῶν πολυταλάντων καὶ χορηγήσῃ τοιοῦτον βραβεῖον, ὅπως πολὺ διακαίως τονίξει εἰς τὴν εἰσήγησιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ νέος καθηγητὴς τῆς Γλυπτικῆς κ. Θωμᾶς Θωμοπούλου, τὴν ὁποίαν καὶ δημοσιεύμεν κατωτέρω.

Ἡ ὥραία αὕτη τελετὴ εἶνε μία ἀπαρχὴ νέας ζωῆς εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν τοῦ τόπου μας.

Ἡ εἰσήγησις ἐπὶ τοῦ Ραλλείου διαγωνισμοῦ τοῦ καθηγητοῦ κ. Θωμᾶ Θωμοπούλου ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Ἡ ἱερὰ αὕτη στιγμή κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ πρῶτον ἀπονέμεται τὸ Ῥάλλειον τοῦτο βραβεῖον μὴς δίδει τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ ἄλλοι φίλοι τῆς τέχνης, τοῦ ὥραίου καὶ τοῦ καλοῦ θὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τῆς οἰκογενείας τοῦ μεγάλου Ἑλλήνος ζωγράφου, ὅπως διὰ τῶν ὀφειλμοτάτων τούτων διαγωνισμῶν, ἀναπτύξωμεν, παραλλήλως πρὸς τὴν ζωγραφικὴν, καὶ τὰς ἄλλας εἰκαστικὰς τέχνας, πρὸ παντός δὲ τὴν γλυπτικὴν, ἡ ὁποία κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἐγκατελείφθη τελείως εἰς τὴν τύχην της. Πολλὰ εἶνε τὰ διδάγματα τὰ ὁποία ἔχομεν ν' ἀποκομίσωμεν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ὥραίας ταύτης ἐργασίας.

Οἱ νεαροὶ καλλιτέχναι μας παρὰ τὴν δικαιολογημένην ἀπειρίαν τῶν ἐφάνησαν τολμηροί. Καὶ ἂν ὑστερήσαν κατὰ τὴν τελείαν ἀπόδοσιν τοῦ θεμάτων τῶν, τὸ ὅποιον τὸσον καλὰ συνέλαβον, τὸ μέλλον θὰ τοῖς ἀνοίξῃ νέους ὁρίζοντας, καὶ θὰ βαδίσουν εἰς τὸ ἑξῆς μὲ περισσότερην περίσκεψιν. Αἱ πρῶται δυσκολίαι θὰ τοῖς χρησιμεύουν ὡς μάθημα δοκιμαστικὸν διὰ νὰ βαδίσουν κατόπιν μὲ θάρρος εἰς τὸ ἔργον τῶν. «Ἡ Ἐργασία» ἥτο τὸ θέμα τὸ ὅποιον τοῖς ἐδόθη τὸ συνέλαβον πολὺ πλησίον, δὲν ἐτόλμησαν ν' ἀνατρέξουν πέραν τῶν αἰθουσῶν τῆς Σχολῆς, ὁ κόσμος καὶ ἡ ζωὴ δὲν τοὺς συνεκίνησαν, δὲν διείδον βαθύτερα τὴν ἐργαζομένην ἀνθρωπότητα, μαθηταὶ ἀκόμη, ὅχι ἀπλῶς μόνον ὡς πρὸς τὸ τεχνικὸν μέρος, ἀλλὰ καὶ ἐν γένει μαθηταὶ καὶ πρωτόπειροι εἰς τὴν

ζωὴν. Καὶ τοῦτο ἀκριβῶς εἶνε ἡ μεγαλειτέρα τῶν ἀρετῶν ὑπῆρξαν εἰλικρινεῖς, καὶ ἡ εἰλικρίνεια εἶναι ἡ βῆσις κάθε αἰσθητικῆς δημιουργίας.

Ἐν τούτοις οἱ νεοσσοὶ αὐτοὶ τῆς τέχνης, οἱ ὅποιοι εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ συναγωνισθοῦν τὸν καλὸν ἀγῶνα διὰ τὸ Ῥάλλειον βραβεῖον, παρὰ τὴν ὀλιγοχρόνιον ἐργασίαν τῶν, παρὰ τὰς ἀτελείας τῶν, μὴς ἐδείξαν τί καρποὺς εἰς τὸ μέλλον δυνάμεθα ν' ἀποκομίσωμεν ἀπὸ τοιοῦτους διαγωνισμοὺς.

Οἱ διαγωνισθέντες προσεπάθησαν ἐκ τῶν ὀλίγων περὶ συνθέσεως γνώσεών τῶν νὰ συμπτήξουν εἰς ἓνα ἁρμονικὸν σύνολον τὸ θέμα τῶν ἢ προοπτικὴ τῶν γραμμῶν καθὼς καὶ ἡ προοπτικὴ τῆς ἀτμοσφαίρας ἂν καὶ εἶναι εἰς μερικὰ σημεῖα ἐλαττωματικὴ, δίδει ὁμως τὴν ἰδέαν τοῦ βάθους. Ἡ δὲ διάταξις ἐν γένει τοῦ φωτός καὶ ἡ ἁρμονικὴ διαβάθμισις τῶν τόνων δεικνύουν ὅτι οὐχὶ ἀκόπως ἐφοίτησαν εἰς τὴν σχολὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον τὰ πρῶτα διδάγματα τῆς τέχνης.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ἐξυπηρετηθῇ ἡ τέχνη εὐρύτερον καθὼς καὶ ὁ ξηλὸς τῶν καθηγητῶν συνετέλεσαν ὥστε ἀπὸ τινος νὰ συστηθῇ Σχολὴ συνθέσεως εἰς τὴν ὁποίαν ποδηγετούμενοι θέλουσιν σὺν τῷ χρόνῳ ἀποκτήσει γνώσεις πολυτίμους ὅπως κατόπιν ἐξυπηρετήσουν τὴν προσωπικὴν τῶν ἀντίληψιν τὴν ὁποίαν πρὸ παντός πρέπει νὰ ἐπιδιώκῃ πῆς ἀληθὲς καλλιτέχνης.

Ἡ αἰσθητικὴ τρεῖς δρόμους ἀναγνωρίζει ἀνοικτοὺς εἰς τὴν τέχνην. Ὁ πρῶτος εἶνε ἡ μίμησις τῆς προγενεστέρας τέχνης, ὁ δεῦτερος ἡ ἀντιγραφή ἐκ τῆς πραγματικότητος, καὶ ὁ τρίτος ἡ ἐκδήλωσις τῶν ἀτομικῶν ἐντυπώσεων.

Ἐκ τῶν τριῶν τούτων τεχνῶν: τῆς συνθηκολογημένης τέχνης δηλαδὴ τῆς κοινῶς ἀκαδημαϊκῆς, τῆς πραγματιστικῆς (realiste) καὶ τῆς προσωπικῆς, μόνον ἡ τελευταία εἶναι ἀξία τοῦ ὀνόματος τῆς τέχνης. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ ἄρνησις, ἡ ἀντίφασις μάλιστα τῆς τέχνης, ἡ δευτέρα εἶναι συχνότερον τέχνη, διότι εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον ὁ καλλιτέχνης νὰ ἐξαφανίζεταί ὅπισθεν τῆς πραγματικότητος, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶναι ἡ προσωπικότης τοῦ καλλιτέχνου, εἶναι ἐκεῖνο ἀκριβῶς τὸ ὅποιον ἀποκαθιστᾷ καὶ καθορίζει τὴν τέχνην, ὥστε ἡμποροῦμεν ν' εἰπώμεν ὅτι τὸ πρῶτον καθῆκον τοῦ καλλιτέχνου εἶναι ὅτι πρέπει νὰ ἐπιζητῇ τὴν ἀπόδοσιν τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα τὸν ἐγγίξουν καὶ τὸν συγκινοῦν πραγματικῶς, καθόσον ἡ τέχνη εἶναι ἔργον καθαρῶς ἀνθρώπινον, ἡ δὲ πηγὴ ἐκείτης ποιήσεως εὐρίσκεται ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ποιητοῦ.

Πολλὰ τὰ εἶναι ἡ ὀφέλεια ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου. Ἀλλ' ἐκεῖνο πρὸ παντός τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἐξάρωμεν εἶναι ἡ εὐγενὴς ἄμιλλα, ἡ ὁποία θὰ γεννηθῇ εἰς τὰς καρδιάς τῶν νεαρῶν καλλιτεχνῶν. Ἀμιλλα, ἡ ὁποία παντοῦ καὶ πάντοτε πρέπει νὰ καθοδηγῇ τοὺς τεχνίτας· αἱ ταπειναὶ φιλοδοξίαι ἅς ὑποχωροῦν πρὸ τοῦ μεγαλείου τῆς τέχνης καὶ νέα ζωὴ ἅς σκορπίσῃ καὶ πάλιν τὴν χαρὰν εἰς τὴν φυλὴν, ἡ ὁποία ἐδίδασκε εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τοὺς νόμους τοῦ ὥραίου καὶ τοῦ καλοῦ. Εἰς ὑμῖς δὲ, κύριοι, τοὺς κατ' ἐξοχὴν φιλοτέχνους τοὺς τὸσον ἁρμονικὰ συμμεθέξαντας εἰς τὴν ἀπονομήν τοῦ πρώτου τούτου Ραλλείου βραβεῖου ἐκφράζομεν τὰς ἀπείρους ἡμῶν εὐχαριστίας, καθόσον μετὰ τῶσαύτης προθυμίας καὶ ἀγάπης προσήλ-

Έργον Δ. Μπισκίνη
(Βραβεύθην)

Έργον Γ. Γουναροπούλου
(Ήγοράσθη υπό του κ. Άντ. Μπενάκη)

Ἡ Ἔργασία

Θατε ἵνα ἐκτελέσητε καθήκον πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Καλλιτέχνου, τοῦ ὁποίου ἡ εὐγενὴς καὶ ποιητικὴ ψυχὴ τὴν στιγμὴν ταύτην θά σκιρτήσῃ ἀπὸ ἀγαλλίαςιν, βλέπουσα ὅτι οἱ πόθοι τοῦς ὁποίους εἶχεν ἐν τῇ ζωῇ διὰ τὴν προόδον τῆς ἐλληνικῆς τέχνης ἐκπληροῦνται μὲ ζῆλον παρὰ τῶν ἐπιζώντων.

Καὶ τώρα ἀπονέμοντες τὸ ἑαυτὸν τοῦτο τοῦ Ραλλείου διαγωνίσματος χαιρετίζομεν μίαν νέαν βλάστησιν θαυροτέρων καρπῶν. Αἰωνία ᾗς χα-

ραθῇ εἰς τὰς καρδίας μας ἡ μνήμη τοῦ ἀειμνήστου Ράλλη».

Εἰς τὸν Ράλλειον διαγωνισμὸν μετέσχον δύο, οἱ κ. κ. Μπισκίνης καὶ Γουναροπούλου. Ὁ πρῶτος εἰκότισε ζωγράφων ἐργαζόμενον εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, ὁ δὲ γλύπτην. Ἀμφότερα ἐκρίθησαν εὐμενῶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐβραβεύθη δὲ ὁ κ. Μπισκίνης περατώσας πέρσι τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν τῇ Καλλ. σχολῇ. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Γουναροπούλου (ὅστις δὲν ἐτελείωσε ἀκόμη τὰς σπουδὰς του) ἠγόρασεν ὁ κ. Μπενάκης.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ἐκ Ρώμης.

Μελέται ἐπὶ τοῦ χρωματισμοῦ τῶν διαφόρων καλλ. ὀχρῶν. — Ἡ Ἑνετικὴ καὶ Φλαμανδικὴ σχολὴ εἶναι αἱ πλέον φημιζόμεναι ἐν τῷ χρωματισμῷ, διακρονομένης τῆς πρώτης ἐπὶ ἁρμονίᾳ καὶ πλούτῳ χρώματος. Ἡ Λομβαρδικὴ ἐξ ἴσου μὲ τὴν τῆς Βενετίας διαμφοβητεῖ τὰ πρωτεῖα εἰς τὸ χρῶμα καὶ τὴν φυσικότητα ἐν Ρώμῃ καὶ Φλωρεντίᾳ κυριαρχοῦσι τῆς ἀκριβείας τοῦ σχεδίου, καὶ τῆς τελειότητος ἀποδόσεως τῶν φυσικῶν αἰσθημάτων.

Ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ τῶν ὥραίων Τεχνῶν τοῦ Γαίη, αἱ ἀντιθέσεις αὐταὶ τῶν σχολῶν ἀποδίδονται εἰς τὰς ἐναλλαγὰς τοῦ κλίματος πρωτίστως, ἐν μέρει δὲ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν μόρφωσιν τῶν λαῶν, ὡς καὶ εἰς τὸν ἀτομικὸν χαρακτῆρα τοῦ καλλιτέχνη.

Εἶναι ἀκριβὲς αἱ κλιματικαὶ μεταβολαί, αἱ καθιστώ-

σαι τόσοι ἀντίθετοι πρὸς ἀλλήλας τὰς δύο βασιλίδας τοῦ χρώματος. Οἱ Φλαμανδοὶ ὑποχρεωμένοι νὰ ἐργάζωνται ὑπὸ τὴν νεφελώδη καὶ σκοτεινὴν ἀτμόσφαιραν τῶν Κάτω Χωρῶν, καταφεύγουσιν εἰς τὰς δυνατὰς φωτοσκιάσεις διὰ νὰ ἐπιτύχουσι τὸ ἁρμόζον ἀνάγλυφον εἰς τὰ ἐνδιαφέροντα μέρη τοῦ πίνακος. Αἱ οἰκογενειακαὶ παραστάσεις, αἱ τόσοι ἐπιτυχῶς καὶ ἐπανεὶλημμένως ἀποτυπωθεῖσαι ὑπὸ τῶν Φλαμανδῶν, φωτίζονται, ἡ πλαγίως ἐκ τινος θήρας ἢ διὰ τεχνικῶν φωτῶς.

Ὁ χρωματισμὸς τῶν Φλαμανδῶν, εἶνε ἀνώτερος καὶ αὐτῶν τῶν Ἑνετῶν ἀλλ' ἐν γένει εἶνε σκληρὸς καὶ τεχνητός, ἀποτελέσμα τοῦ τεχνητοῦ φωτισμοῦ. Τὸ τοιοῦτον δὲν ὑποδέχεται οὐδὲ τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ χρωματίζεω εἶνε ἐσφαλμένον, ἐξ ἐναντίας εἶνε τὸ ἁρμοδιώτερον κατὰ τοὺς φυσικοὺς κανόνας εἰς τὸ περιβάλλον.

Οἱ Ἑνετοὶ ἐξ ἀντιθέτου ἀποφεύγουσιν τὰς δυνατὰς ἀν-